

ספר
לבושי עז

שיעורים על שו"ע
הלכות תערוכות
יו"ד סי' צח-קיא
הלכות בישולי נכרים
יו"ד סי' קיג
הלכות הכשר כלים
יו"ד סי' קכא, או"ח סי' תנ"א-תנ"ב

ממורנו הגאון
רבי עזריאל זעליג אויערבאך שליט"א

נערך בס"ד על ידי
מיכאל פביאן

טבת תשי"ם לפ"ק
עדה"ק ירושלים תוכני"א

הקדמה

אברכה את ד' ככל עת וחמדי תחלתו כפי ואודה בכל לבב ליוצרי ובוראי שכרוב חסדו - אשר קטנתי מכל החסדים - וינני להוציא לאור את הספר 'לבושי עז' בעניני יורד ה' תעורבות והכשרת כלים ובשולי עכ"ם שנערך וסודר עפ"י השיעורים שנאמרו במשך כמה שנים במוצאי שבתות לאברכים בני תורה מצוינים, והוא חלק שלישי מספרי לבושי עז שיצאו לאור בעניני נדה והלכות בשר וחלב אשר בחסדו הגדול ית"ש מרשקלו כבי מדרשא אצל הלומדים.

ואמנם יודע אני את מך ערכי ולא הגעתי למדה זו להביע דעה והכרעה בדבר הלכה, אכן כבר גיליתי דעתי בספרי לבושי עז הקודמים שהשיעורים נועדו אך ורק לפתוח פתח לטובי הלומדים הצעירים בדרך הלמוד והעיון כלמוד סוגיות ההלכה בדברי הראשונים והפוסקים וגדולי האחרונים בסדר הטושו"ע וני"כ וגם מספרי הלכה של חכמי דורנו ז"ל וגם מאלו אשר מפיחם אנו חיים, כדולה ומשקה הארות והערות וחרושי הלכות [ושגית' הרבה פעמים שלא נמסרו הדברים מפי אומרים והדברים נוקפים לזכותם].

ובזה אביע את תודתי וברכתי לאחד המיוחד בחבורה האברך היקר והמצויין הרב מיכאל ספיאן הי"ו, שנרתם וגחלץ לערוך את הדברים כטו"ט ודעת ולהעלותם עלי ספר, ושקך יונע בבירור ולבון הדברים עם הארות והערות ע"מ שיצא דבר מתוקן ושלם. ויזכה ללון בעמק הלכה ולהגדיל תורה ולהאדירה מתוך מנוחת הנפש והרחבת הדעת.

ואכן שגיאות מי יבין ובפרט בהלכות תעורבות החמורות, ובוראי ימצאו המעינים דברים הטעונים תקון, ונודה על הערות המעינים. ובה אעתיך את תפילתי לארון עולמים שיתן בלבי דעת והשכל להבין ולהשכיל ללמוד וללמד ולא כנשל בדבר הלכה ולעשתו רצונו ולעבדו בלבב שלם.

כן אברך את האברכים החשובים הי"ו חברים מקשיבים שזכותם עמדה לי להתייגע ללמוד וללמד, ומנהון ומינאי תתישב שמעתא.

בזה אביע את רחשי לבבי בהכרת הטוב לידידי הרב נפתלי הירש הי"ו, על שרבות בשנים מלוח אותי בעצה וחושיה, ועל כל פעלו עמי וביתי, וחלקו רב בהוצאת ספרי השיעורים. ומן השמים ישולם לו וביתו על גמולו הטוב במילוי כל משאלות לבם לטובה.

ולא אמנע להביע בזה את ברכתי לידי"ג הרה"ג רבי דוד אוסטרופ שליט"א מר"ץ בשכונת הר נוף, אשר רבות בשנים אנו עוסקים בצוותא בלימוד השו"ע, וחלקו רב בהכנת השיעורים בהארות והערות בשכלו הישר - יתברך ממקור הברכה הוא וביתו. כמ"כ אביע את ברכתי לחמה לרעי כלכבי אהוב לכריות אהוב למקום, שקדך בתורה ומעיין, אשר שותף אלי בהכנת השעור בשב"ק, הרב אברהם נדב הי"ו - יתברך הוא וביתו בכל משאלות לבם לטובה.

ובזה אביע את ברכתי המיוחדת לאשתי מרת מינה שחח"י אשר ביושר לבה וזריאת ד' טהורה ובאהבתה לתורה עומדת לימיני במסירות נפלאה לתת מנוחה ומרגוע לנפשי, ותפילתי שנזכה לשבת יחדיו לחיי שלוח השקט ובטח לאורך ימים ושנים טובות.

ואסיים בכבוד אכסניא ביהכנ"ס וביהמ"ד חניכי הישיבות אשר רבות בשנים זכיתי לחסות בצל המקום המקודש ולמסור שיעורי הלכה תמידים כסדרן. ורב ברכה לגבאי ביהמ"ד הרב יוסף זוננפלד הי"ו אשר במסירות וכחריצות שוקד להחזקת ביהמ"ד בהדרת קדש.

עזריאל ועליג בן מרן הגרש"י זצ"ל אויערבאן

תמצית הדברים בסעיף ב

ס"ק ד

א. חתיכה שנתבשלה בפניע עם העצם שבה ואין ידוע כמה היה האיסור מתחילה ושוב נפלה להבשיל אחר, העצמות מצטרפין לאיסור, רחיישינן שהיתה החתיכה גדולה ונבלע ממנה בעצמות, ומיהו כשם שהעצמות מצטרפין לאיסור מצטרפין גם להיתר, כדון חתיכה הבלועה מאיסור [ומודה כזה אין הרמ"א דס"ל חנינ' בשאר איסורים, (העצמות לא נעשו חנינ').]

ב. חתיכת היתר שנתבשלה עם חתיכת איסור ונפלו להבשיל, לדעת המחבר דלית ליה חנינ' בשאר איסורים חתיכת ההיתר מצטרפת לאיסור ולהיתר (כדון העצמות דלעיל).

ג. בשאר איסורים חוץ ממשו בזהלב חתיכה הבלועה מאיסור מצטרפת לכלל האיסור. הגה: ואין נוספין כן כי קיימא לן בכל איסורים חתיכה נעשית נבלה כללעיל סימן ז"ב:

ד. משערים ברוטב ובקריפה (פירוש הדק דק כל כשר והללן הממחמק בשלי קדרה) ובחתיכות, (ה) ומשערים ההיתר והאיסור (ו) כמו שבא לפנינו אף על גב שהיה בהיתר יותר מתחלה ונתמעט בכישרו ונבלע בקדרה, והני מילי כמין בשאינו מינו אבל אם הוא מין במינו משערינן גם במה שבלעה הקדרה ועומד בדופני הקדרה ומשערים זה כאומד יפה ורואין אותו כאילו הוא בעיני, אבל מה שבלה ואבד מחמת האור אינו מצטרף שזה כלה לגמרי:

(ה) ומשערים ההיתר והאיסור כמו שבא לפנינו וכו'.
ב' הלישנות בגמ' לגבי צירוף הקדרה ופירוש' בסוניא

בגמ' בחולין (צ"ב ב) איתא, אמר ר' חנינא כשהן משערינן משערינן ברוטב ובקריפה ובחתיכות ובקדרה. כלומר, דכל אלו מצטרפין לבטל את האיסור. ובפירוש קדרה מייתי הגמ' ב' לישנות, איכא דאמרי בקדרה עצמה, ואיכא דאמרי שבמאי דבלעה קדרה. ובגמ' צ"ח א' איתא גבי תרבא שנפל לדיקולא דבשרא (פירוש' - קדרת בשר) דסבר רב אשי לצרף את ההיתר הבלוע בקדרה לבטל את האיסור ולא את האיסור הבלוע, ואמרו לו רבנן, אטו דהתיירא בלע דאיסורא לא בלע. כלומר, דכשם שמצטרפים את ההיתר הבלוע להיתר, כך יש לצרף את האיסור הבלוע לאיסור.

ובביאור הלישנות שאלכא דר' חנינא, בדברי רש"י (ד"ה כמאי דבלעה) מבואר דל"ק מקילה יותר, דמצטרפין

ולדעת הרמ"א דאמרינן חנינ' בשאר איסורים, וכן לדעת המחבר באיסור בביח, חתיכת ההיתר נעשית חנינ' והרי היא מצטרפת לאיסור.
ג. נפלה חתיכת האיסור שנתבשלה עם העצם שבה להבשיל שהוא מינה דא"צ ששים אלא מדרבנן, ל"ע אי אולנין בה להקל שאין העצם מצטרפת לאיסור הואיל ואינו אלא ספק אם נבלע בחתיכה מהבשר בעצם. אמנם לרמ"א דאית ליה חנינ' בשאר איסורים הרי המים שנתבשלה בהם החתיכה בתחילה נאסרו ונבלעו בעצם, ונמצא שהעצם אסורה בודאי ולא מספק, וא"כ בודאי הדעם מצטרפת לאיסור.

אף את גוף התרס של הקדרה לבטל את האיסור. (וכתוס' שם (ד"ה איכא דאמרי) הקשו דלא מסתבר כך במציאות, ופירשו דימירי דוקא לגבי ביטול איסור הבלוע בקדרה.) וללישנא בתרא מצרפין דק את הבלוע בקדרה. ופירש רש"י (שם) בלישנא בתרא, ז"ל, אם ראינוהו כשנפל שם קודם שנתמעט ואנן משערים אותו לאחר שנתבשל לכמות שנפל שם ואין בהיתר ששים, אומרים כמה בלעה קדרה מן ההיתר לפי שכשנפל שם היה היתר הרבה ונתמעט בכליעת הקדרה, אבל בקדרה עצמה לא משערינן. עכ"ל. והיינו דאיכא שעבשו אין ששים בהיתר שבקדרה כנגד האיסור, אבל בצירוף ההיתר שנבלע בקדרה כמהלך הבישול יש ששים. מצרפין את הבלוע בקדרה לבטל. ולהלכה כתב רש"י ז"ל, וכיון דאיפולג לישני ואיסורא דאורייתא היא, אולנין לחומרא ול משערינן בקדרה. ועיקר הדבר כמות שהוא בא לפני משערינן ליה ולא כמאי דבלעה קדרה מן ההיתר